

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11886/2025
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари извршног дужника – таксеног обвезника АА из ..., чији је пуномоћник Далиборка Милићевић, адвокат из ..., ради извршења – наплате судске таксе, одлучујући о ревизији извршног дужника – таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1472/25 од 21.05.2025. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног дужника – таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1472/25 од 21.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног дужника – таксеног обвезника изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1472/25 од 21.05.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1472/25 од 21.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба и потврђено решење о извршењу Основног суда у Крагујевцу П 12607/20 од 22.11.2024. године којим је обавезан таксени обвезник АА да плати судску таксу на тужбу од 59.668,00 динара и казнену таксу у висини од 50% што износи 29.834,00 динара, укупно 89.502,00 динара у корист рачуна Основног суда у Крагујевцу ближе описаног у решењу, у складу са одредбом члана 40. Закона о судским таксама, а уколико извршни дужник не изврши уплату наведеног износа одређује се извршење ради наплате новчаног потраживања на целокупној имовини извршног дужника, које ће спровести јавни извршитељ.

Против правноснажног решења, извршни дужник – таксени обвезник је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23-други закон), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не

би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

У конкретном случају, предмет принудне наплате је неплаћена судска такса на тужбу. Правноснажно решење засновано је на одредбама члана 3. став 1. тачка 1. и став 2, те члана 37. став 4. и члана 40. став 1. Закона о судским таксама. По овим одредбама обавеза плаћања таксе на тужбу настаје када се преда суду, односно када се изврши обрачун таксе, ако њен износ зависи од износа предмета спора, а за тужбе предате на записник – када је записник састављен, а уколико таксени обвезник не плати таксу суд ће послати опомену да плати таксу у року одређеном из члана 37. став 1. овог закона, те уколико не плати таксу у року, поред дуговане таксе биће одређена и казнена такса од 50% од висине таксе. Законске одредбе јасно су језички формулисане и нису подложне тумачењу, па по оцени Врховног суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Из наведеног разлога, применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6 ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“ 106/15...9/20, 10/23 – др.закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, који садржи специјална правила поступка извршења, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу изјавити ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против правноснажне судске одлуке о наплати судске таксе, односно ревизијом се оспорава решење којим се поступак правноснажно не окончава, већ је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку извршења у коме је према члану 27. Закона о извршењу и обезбеђењу искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија извршног дужника недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић